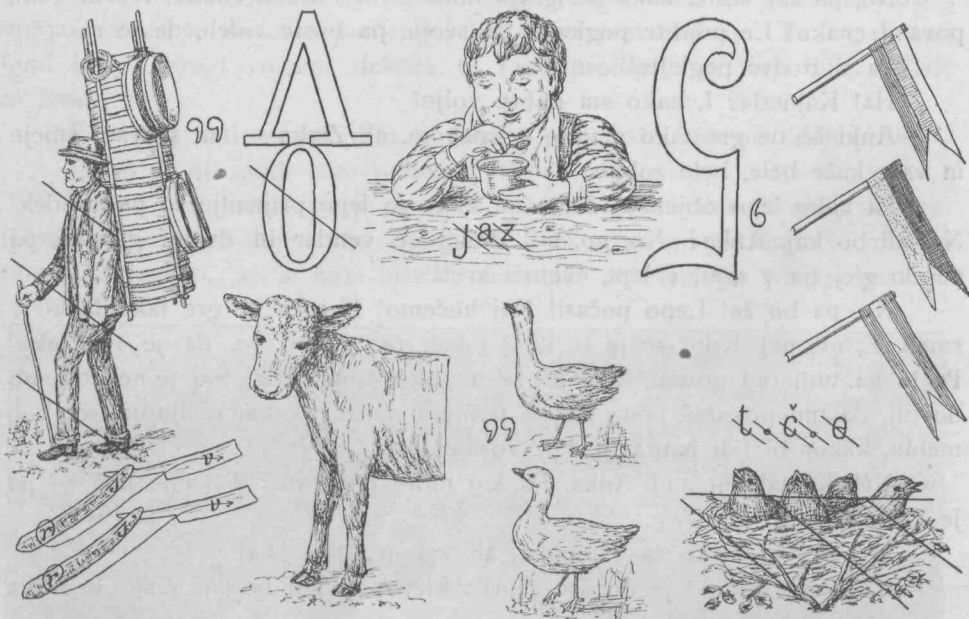

Rebus.

Priobčil *Fr. Rojec.*

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Žive luči.

Ali poznate kresnico? Škoda vprašanja, kaj ne? Zvečer se ob njivah v travi, v grmovju zasveti svetlozelenkasta lučca, tam zopet druga, tretja, ki izgine v travi, pa se zopet pokaže. Zdaj se vzdigne v zrak, leti nekaj časa, pa se zopet skrije. Vem, da ste že lovili te lučce; saj sem jih jaz tudi. Spominjam se še, kako sem se začudil, ko sem lučco ujel, pa sem imel muho v roki. Tekel sem k materi: »Mama, poglejte, kakšno muho sem ujel! Če leti, tako lepo sveti!« Pa so me mati poučili, da se ta žuželka imenuje kresnica, ker živi le o kresu, in da se sprednji del njenega života v temi sveti. Crviček, iz katerega se kresnica razvije, se tudi ves sveti. Takih prikazni najdemo v prirodi veliko. Trhli les se tudi sveti ponoči. Učenjaki imenujejo to lastnost fosforovanje. Če leti,

se sveti kresnica veliko bolj živo, kakor če miruje. Videl sem že dečke, da so si kresnice natikali za trak na klobuku ali jih celo pritrdili z iglo. To je prav grdo mučenje živalc. Vem, da pridni bralci »Zvončkovi« ne delajo kaj takega.

V naših krajih poznamo samo to živalco, ki se sveti. Je pa še mnogo drugih žuželk, ki se svetijo tako kot kresnica in še veliko lepše in močnejše. Neki hrošč-skakalec se v temi sveti tako močno, da je mogel neki francoski učenjak ob njegovi svetlobi celo fotografovati. Mnogo takih žuželk živi v južni Kaliforniji. Ena vrsta razširja dvoje svetlob. Na vsaki strani vratnega oklepa ima okroglasto rumenkasto liso, ki se jako živo, rumenkastobelo sveti; še bolj jako pa se sveti spodnji del života. Ako steremo sveteče telesne delce v prah in jih stresemo v vodo, je videti voda kakor žareča raztopljena kovina. Jakost

svetlobe pa ni zavisna od velikosti žuželke. Tudi v morju živi neka vrsta črvičkov, ki imajo to lastnost. Če pridejo na površje, je v daljavi 10 in več metrov videti, kakor da bi bilo morje posuto z lučcami. Veliko svetlečih se hroščev-skakalcev se dobi ob obalah afriških. Neki prirodoslovec si je napravil celo svetilnico, tako da je zaprl več hroščev v stekleno cev. Pri taki svetilnici je moči brati in pisati. Med živalmi, ki imajo lastnost svetjenja, je tudi neka vrsta morskoga soma.

O. M.

Pregovori.

Kdor ima obraz, ima tudi dušo.
Kdor za vse grabi, malo prime.
Kdor laži verjame, tega laž prevari.
Kdor kupuje, česar ne potrebuje, ta prodaja, kar potrebuje.
Kdor dolgo odlaš, dolgo ne konča.
Kdor vsakega sluša, ne ravna prav, kdor nikogar, še slabše.
Kdor dela zlo, naj se ne nadeja dobrega.
Kdor ukrade jajce, ta bi tudi kokoš.

Vprašanja solnčecu.

Besede zložila Vida.

Uglasbil Olimpij.

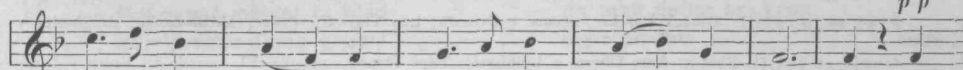
Otroško.

Kje, soln - če - ce moje, do - mov - je je tvo - je, kam poj - deš o
Pa kje ta tvoj grad je? Mar tu - di ves po - stelj - ca,
Pa kdo te u - spa - va, kdo se po - i - gra - va s te - boj, ka - dar
Pa ni - maš je maj - ke. Kdo pra - vi ti baj - ke? In ven - ce, kdo

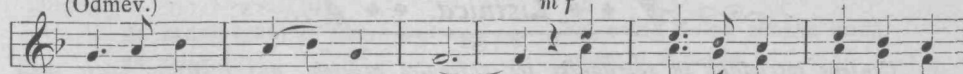
mra - ku, o mra - ku no - coj? »Črez si - nje vo - di - ce na
kak - šna je, kak - šna je ta? »Moj grad za go - ra - mi, čuj,
dolg - čas ti, dolg - čas ti je? »Aj, zvez - di - ce ta - krat pri -
sple - ta, kdo sple - ta za - te? »Ves svet mi je maj - ka, ves

zla - te stop - ni - ce, tja v grad bom po - pla - va - lo svoj, tja
bi - se - ri sa - mi in po - stelj - ca vsa iz zla - ta, in
še - ta - jo vsa - krat, če noč je, če dolg - čas mi je, če
svet mi je baj - ka in ro - že so mo - je se - stre, in

(Odmev.)

mf

v grad bom po - pla - va - lo svoj. Črez sin - je vo - di - ce, na
po - stelj - ca vsa iz zla - ta. Moj grad za go - ra - mi, čuj,
noč je, če dolg - čas mi je. Aj, zvez - di - ce ta - krat, pri -
ro - že so mo - je se - stré. Ves svet mi je maj - ka, ves

zla - te stop - ni - ce, tja v grad bom po - pla - va - lo, pla - va - lo svoj!«
bi - se - ri sa - mi, in po - stelj - ca vsa iz zla - ta, iz zla - ta!«
še - ta - jo vsa - krat, če noč je, če dolg - čas, če dolg - čas mi je!«
svet mi je baj - ka, in ro - že so mo - je, so mo - je se - stre!«

Dva naša sotrudnika sta umrla.

Drugič v dobi svojega obstanka izpolnjuje danes »Zvonček« žalostno dolžnost, da naznanja svojim bralcem tožno vest o smrti dveh svojih vrlih sotrudnikov. Preteklega meseca sta namreč umrla v Ljubljani v mladeniški dobi bogoslovec Fran Dobnikar, ki je risal za »Zvonček« podo-
 dobe, na katerih se je podpisaval s črkama S. J., in slušatelj prava Jos. Murn, ka-

terege pesem »Vlahi« je priobčil naš list pod imenom Aleksandrov. Oba je ugrabila neozdravljiva bolezen — sušica, ko še nista izpolnila 23. leta svoje dobe! Tako mlada, pa sta morala umreti, ko bi bila lahko ne samo našemu listu, temveč vsemu narodu še dolgo vrste let v veselje in ponos! Slovenec nima sreče . . . V prihodnji številki priobčimo Dobnikarjev in Murnov živ-
 vtopis s sliko. Blag jima spomin in pokoj!

Rešitev skakalnice in naloge v šesti številki.

1	30	21	34	3	12	19
22	35	2	11	20	41	4
31	10	29		33	18	13
36	23	32	17	28	5	40
9	16	25	38	7	14	27
24	37	8	15	26	39	6

Če zvežeš zloge tako, kakor kažejo števila v posameznih okencih, dobiš te-le vrstice iz Simona Jenka pesmi »Molitev« :

Oče, z nami bodi,
 kaži pravi pot,
 ki do sreče vodi;
 ti nam daj kreposti,
 da, kar sklene um,
 v djanju naš pogum
 skaže brez slabosti!

Prav so jo rešili: Srečko Ferjančič, učenec na vadnici v Ljubljani; Dragica Farčnik, poštna upravn., Lizika Kandolin, učenka v Sedenicah pri Polzeli; Avg. in Emil Zorn v Gorici; Stanko Čibej, učenec v Gorici.

Naloga: Polž prileze na vrh plotu deveti dan.

Prav so jo rešili: Tonček Porekar, učenec v Ormožu; Leo Travnar, učenec, Milan Ženko, drugošolec v Ljubljani.

Oboje so rešili: Vida in Ante Obreza v Ljubljani; Pepi Ižanec, učenka VI. razreda na Vrtači v Ljubljani; Ivana Hribar, Stefanija Siard in Prostoslava Primic v Ljubljani; Andrej Čekada, učenec v Ljubljani; Stefan Schneider, Ludovik Kociper, Ludovik Stih, učenci v Svetinjah; Adalbert Otorcpec, Matevž Paklavc, Ivo Špendija, Ciril Trstenjak, Franc Trstenjak, Franc Zibrat, učenci, Mičika Borko, Alojzija in Ivanka Ivanuša, Julijana Malec, Mičika Masnec, Rozika Plavec, Mičika Praprotnik, Alojzija Štiber, učenke pri Sv. Ivanu na Humu; Ivanka Kocmut, učenka V. razr. pri Sv. Juriju ob Ščavnici; Dominik Cizelj, učenec v Polzeli pri Celju; Vekoslav in Davorin Cander v Zibiki.

Cenjene sotrudnice in sotrudnike ter reševalce prosimo, naj pošiljajo svoje spise od srede tega meseca do srede meseca kimavca na naslov: **Engelbert Gangl, Metlika (Dolenjsko).**

»Zvončkove« naročnike, ki jim je potekla polletna naročnina, prosimo, da jo blagovole uposlata, oziroma obnoviti.

V pesmi »Sanje« na 121. strani se mora glasiti tretja vrstica prve kitice: »Kadar zaprete jasne oči.« — **Radislav Savinjski:** Kako Vam naj odgovorimo, če ne vemo, niti kaj ste niti kje ste? Če hočete, da Vam pišemo, moramo vedeti Vaš popolni naslov! »Adresse« tistega, komur je namenjeno Vaše pismo, tudi ni Bog ve kako težko zvedeti: V vsaki »Zvončkovi« številki je razločno natisnjen njegov naslov spodaj na zadnji strani. Dobro je, če pozna človek list, ki hoče zanj pisati, spredaj in zadaj, znotraj in zunaj!

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke lanskega in letošnjega letnika.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto **5 K**, pol leta **2 K 50 h**, četrť leta **1 K 25 h**. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.